

Працоўная дынастыя

ЖАРТ ЯК МЕТАД КІРАВАННЯ

Ветэран Ельскай пошты Рыгор РУЦКІ дае жыццёвыя ўрокі

— Я заўсёды быў з вусамі.

Мае падначаленыя пыталі адно аднаго:

«Ну як, вус у яго не апусціўся?» —

«Ды не!» — «Тады ўсё добра!»

Байкі, у тым ліку пра сябе, Рыгор Пятровіч Руцкі рассыпае, нібы зерне.

Сёння пенсіянер, але ж шмат гадоў

ён быў начальнікам Ельскага раённага вузла паштовай сувязі. Дарэчы, да гэтага, яшчэ з 1984 года, узначальваў аналагічную структуру, якая ўключала ў сябе і тэлефонную сувязь.

Разам з ім працавала і яго жонка

Лідзія Гаўрылаўна, а цяпер сын Пётр працягвае

сямейную традыцыю —

працуе кіроўцам на мясцовай пошце.

Рашэнне — на каго вучыцца — Рыгор прыняў у 1967 годзе, калі здаваў экзамены пасля школы. У газеце прачытаў аб'яву пра мінскі электратэхнікум сувязі і дакладна зразумеў: гэта яго. Да таго ж сваякі і сябры таксама раілі туды паступаць, ведаючы схільнасці маладога чалавека. Больш таго, яго бацька доўгі час быў электрамандэрам сувязі ў вёсцы Скароднае. Таму прафесія яму дасталася, можна лічыць, у спадчыну.

У 1970 годзе юнак закончыў тэхнікум, пасля чаго адслужыў у арміі. Са свайой спадарожніцай жыцця Лідай пазнаёміўся ў Мінску, дзе былі думкі застацца жыць. Але ж, калі нарадзіўся старэйшы сын, урачы параілі змяніць клімат і перабрацца бліжэй да прыроды. Прышлося думаць пра змену месца жытцядзяння, бо хлопчык вельмі хварэў. Так маладыя пакінулі

сталіцу і пераехалі на радзіму — у саўгас «Камуніст».

— Мы 10 гадоў жылі на вёсцы, — успамінае Рыгор Руцкі. — Да 1984 года. Увесь той час працаваў у ПМК гаюльным энергетыкам. А ў 1984 годзе райкам партыі прапанаваў мне заняць пасаду начальніка вузла электрасувязі. Восем так і адпрацаваў я 13 гадоў кіроўніком спачатку агульнага вузла, а потым яшчэ 16 гадоў — на пошце.

Самымі складанымі былі, гаворыць Рыгор Пятровіч, як і для ўсіх у краіне, 80—90-я гады мінулага стагоддзя. З Ельшчыны, калі здарылася Чарнобыльская катастрофа, многія ад'ехалі. Руцкія Чарнобыль перажывалі на свайой роднай зямлі і ўсёй сям'ёй.

— Нікуды не паехалі, хоць былі прапановы перабрацца бліжэй да сталіцы. Да таго ж у 1987 годзе, занадта рана, памёр бацька. Маці засталася побач у вёсцы — гэта 40 км ад Ельска. Ёй дапамога

была патрэбна. Таму мы не пакідалі Ельск і сваю пошту. Цяжка было — не хапала людзей. Тыя ж, хто застаўся, вельмі адказна ставіліся да свайой справы. Моцных збоў у рабоце не было. Але ж прыходзілася часам дастаўляць пошту амаль выпадковымі людзьмі. Было і так, што дзялілі адзін незакрыты ўчастак паміж рознымі супрацоўнікамі.

Пад кіроўніцтвам Рыгора Руцкага працавалі 170 чалавек, большасць з якіх — жанчыны. Вядома ж, індывідуальны падыход патрабаваўся да кожнай. Кажы: з адной добра трэба пагаварыць, а іншую і адчытаць.

— Усякага было. Але ж у любым выпадку трэба заставацца справядлівым і сумленным. Здаралася, адна супрацоўніца на іншую нешта нагаворыць. Я ніколі абедзвюх разам не выклікаў у кабінет. Паразмаўляю

спачатку з адной, потым — з другой. Бывала, жартамі абыходзілася. Здаралася, што выганяў з работы — бо было за што. Між тым і яны цяпер са мной вітаюцца, крыўду не трымаюць. Я і зараз у курсе спраў пра тое, што робіцца на нашай пошце. Сябры ў сувязі ў мяне засталіся, усе добрыя людзі, сустракаемся, пытаюць пра здароўе.

Сувязісты павінны быць на парадак вышэй за ўсіх. Я імкнуўся трымаць гэтую планку. У 2010 годзе наш вузел сувязі заняў першае месца ў краіне. А ў 2008 годзе мне прысвоілі званне заслужанага сувязіста Рэспублікі Беларусь.

Пытанне гэтае невыпадковае. Здарылася так, што хвароба зваліла Рыгора Пятровіча непасрэдна на працоўным месцы. Цяпер ён папраўляецца і робіць усё, каб заставацца бадзёрым і аптымістычным — нягледзячы ні на што. Былыя калегі атрымалі ад яго ў свой час не толькі бясплатны вопыт, але і жыццёвую мудрасць.

— Часам на пошту прыходзілі ўладкоўвацца жанчыны, якія раней працавалі ў гандлі, — працягвае ўспа-

Выбар кліентаў

Конкурс працягнуць

Прагаласаваць за найлепшую паштовую марку Беларусі можна да 20 красавіка ўключна

Конкурс выклікаў цікавасць у жыхароў не толькі нашай, але і іншых краін. У сувязі з гэтым, а таксама напярэдадні IX Нацыянальнай філатэлістычнай выстаўкі «Белфіла-2017», якая адбудзецца ў рамках форуму «ТІБО-2017», галасаванне вырашылі працягнуць да 20 красавіка ўключна.

Запоўніць анкету для ўдзелу ў апытанні можна на сайце Белпошты (раздзел «Філатэлія») або ў любым аддзяленні паштовай сувязі. Сярод усіх удзельнікаў, якія дашлюць лісты ў вызначаны тэрмін з правільна запоўненай анкетай і назавуць марку-пераможцу, будуць разыграны прызы — наборы філатэлістычнай прадукцыі.

Вынікі конкурсу падведзюць 5 мая 2017 года.

Наталля ЛУБНЕЎСКАЯ. lubneuskaya@zviazda.by

міны Рыгор Руцкі. — Яны ў нас не прыжываліся. Неяк высветлілася, што такая новая паштарка капейкі некаму непадала, людзі тэлефанавалі, скардзіліся.

Выхоўваць і вучыць кадры былому кіроўніку прыходзілася на месцы. Рыгор Пятровіч гаворыць: калі бачыў, што чалавек з перспектывай, пераводзіў з вёскі ў горад і дапамагаў абавязкова.

Калегі Руцкага ўспамінаюць яго як чалавека вясялага. З дапамогай пачуцця гумару ён вырашаў многія спрэчныя і канфліктныя сітуацыі:

— На пачуцці гумару многа трымалася. У мяне і бацька любіў жартаваць. Жонка нават часам крыўдзіцца і гаворыць, што я занадта шмат жартую. Хаця пошта — сур'ёзная арганізацыя. Сувязісты павінны быць на парадак вышэй за ўсіх. Я імкнуўся заўсёды трымаць гэтую планку. У 2010 годзе наш вузел сувязі заняў першае месца ў краіне. А ў 2008 годзе мне прысвоілі званне заслужанага сувязіста Рэспублікі Беларусь. Дарэчы, прафесійнымі святамі да гэ-

тага часу лічу і 7 мая — Дзень сувязі, і 9 кастрычніка — Суветны дзень пошты.

Рыгор Пятровіч сваім прыкладам даказвае: жыццё на пенсіі працягваецца.

— Мяне пытаюць: «Куды накіроўваешся?» Кажу: «У мяне ўвесь дзень распісаны». Калі сам сябе не зоймеш, зусім закінеш. У мяне дача тут, у Ельску — 800 метраў ад кватэры. Штодзень абавязкова хаджу туды пешшу. Кот мяне на дачы заўсёды сустракае. З 15 да 19 гадзін я раблю, што магу, на ўчастку.

Сёння былога начальніка Ельскай пошты Рыгора Пятровіча Руцкага падтрымліваюць і жонка Лідзія Гаўрылаўна, і сыны Пётр і Мікалай, і ўнукі. Іх у ветэрана чацвёрка: тры дзяўчынкі і адзін хлопчык. Рыгор Пятровіч марыць, што хто-небудзь абавязкова працягне працоўную дынастыю сувязістаў. Праўда, кажы, прымушаць нікога не будзе, бо за свайго выбар кожны павінен адказваць асабіста.

Ірына АСТАШКЕВІЧ. iost@zviazda.by

На заметку

5 ПЫТАННЯЎ ПРА ПАСЫЛКІ

Расказваем пра тое, колькі часу даецца, каб забраць з пошты пасылку, што рабіць, калі тая згубілася, і як падпісаць адпраўленне, каб яно дайшло да сваяка ў Польшчы.

1. Як доўга будзе ісці пасылка?

Тэрміны перасылкі па тэрыторыі Беларусі ўключаюць дзень адпраўкі (Д) плюс колькасць працоўных дзён, неабходных для перасылкі і дастаўкі адрасату. Паміж абласнымі цэнтрамі гэты тэрмін не павінен перавышаць Д+2, паміж астатнімі населенымі пунктамі — Д+3.

Колькі да вас будзе дабірацца пасылка з-за мяжы, залежыць ад часу апрацоўкі і ад-

праўкі з краіны падачы, адлегласці і перавозчыка.

На сайце Белпошты ў рубрыцы «Сачэнне за пасловымі адпраўленнямі» кожны кліент можа паглядзець, на якім этапе знаходзіцца яго пасылка. Для гэтага неабходна ведаць трынаццацізначны трэкавы нумар паштовага адпраўлення. Звесткі на сайце носяць інфармацыйны характар.

2. Колькі пасылка можа захоўвацца ў аддзяленні ў чаканні свайго атрымальніка?

Пры немагчымасці ўручэння паштовых адпраўленняў карыстальніку яны захоўва-

юцца ў аб'екце сувязі на працягу 30 дзён. Гэты тэрмін дзейнічае і для міжнародных пасылак і вылічаецца з дня, наступнага пасля дня паступлення пасылкі. Праўда, бясплатна захоўваць пасылку будуць толькі першы тыдзень, пасля з адрасата бяруць плату ў адпаведнасці з устаноўленымі тарифамі — 36 капеек за дзень.

Па заяве адрасата ці адпраўніка тэрмін можа быць працягнуты да 60 дзён. Не паспееце забраць пасылку і за гэтыя два месяцы — яе вернуць адпраўніку.

3. На якой мове падпісваць пасылку, якую адпраўляеш у іншую краіну?

Адрас атрымальніка павінен быць напісаны на мове краіны назначэння або на адной з міжнародных моў — англійскай ці французскай. Назва населенага пункта і краіны пазначаецца вялікімі літарамі. Назва краіны назначэння абавязкова таксама дубліруецца на беларускай ці рускай мове.

4. Кошт пасылкі з-за мяжы большы за 22 еўра — які падатак давядзецца заплаціць?

Калі на працягу аднаго месяца да вас паступілі паштовыя адпраўленні, сума якіх перавышае 22 еўра ці агульная вага якіх большы за 10 кілаграмаў, то на такія тавары налічаюцца мытныя плацэжы — пошліна і збор. Мытная пошліна (30 працэнтаў) налічаецца на суму, якая перавышае 22 еўра. А мытны збор — гэта фіксаваная велічыня ў памеры 5 еўра.

Для прыкладу, калі ваша пакупка каштавала 52 еўра, то мытныя плацэжы на яе складуць 14 еўра (9 еўра пошліны плюс збор).

Кошт перасылкі не ўваходзіць у суму бясплатнага ўвозу тавараў, што перамяшчаюцца ў міжнародных паштовых адпраўленнях.

5. Што рабіць, калі пасылка згубілася ў дарозе?

Неабходна з пісьмовай заявай звярнуцца ў найбліжэйшае аддзяленне пошты і прад'явіць работніку дакумент, які сведчыць асобу. У заяве трэба пазначыць даныя прад'яўленага дакумента, від паштовага адпраўлення, яго нумар па квітанцыі, дату і месца прыёму, месца назначэння, пры неабходнасці — аб'яўленую цэннасць пасылкі і вагу, а таксама іншую інфармацыю. Да заявы прыкладаецца квітанцыя ці яе копія.

Звароты ў сувязі са стратай пасылкі, парушэннем тэрмінаў дастаўкі прад'яўляюцца на працягу шасці месяцаў з дня, наступнага пасля дня падачы паштовага адпраўлення. Правіламі прадугледжана маёмасная адказнасць аператараў за невыкананне ці неналежае выкананне абавязкаў па аказанні паслуг, у тым ліку за пашкоджанне ці згубу пасылкі.

Разам з тым у Белпошце адзначаюць, што страта пасылкі ў дарозе выключана, паколькі з моманту яе прыёму да моманту ўручэння прадпрыемства кантралюе кожны этап апрацоўкі і перасылкі адпраўлення.

Наталля ЛУБНЕЎСКАЯ. lubneuskaya@zviazda.by

3 нацыянальным каларытам

Белпошта выпусціла для пасылак стыльныя ўпакоўкі з эка-матэрыялу. Набыць іх можна ў любым аддзяленні сувязі, а таксама ў паштовай інтэрнэт-краме shop.belpost.by.

На новыя каробкі нанесены адны з самых распаўсюджаных элементаў нацыянальнага арнаменту — «зорка» (ці «сонца») і «вясенняя зямля», якія сімвалізуюць росквіт і маладосць. Таксама ў элементах дэкору прысутнічае сегмент арнаменту сцяга Беларусі. У яго аснове ляжыць узор «узыходзячае сонца», які азначае дабрабыт і багацце, а цэнтральны ромб, намалёваны на арнаменце, — пажаданне спрыяльнага развіцця падзей, яго называюць ключом да часу.

Эка-каробкі прадстаўлены ў пяці самых запатрабаваных памерах: ад маленькага (165x115x50) да вялікага (600x320x230).

